

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 7.556 van 21 februari 2008
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit op 19 december 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het “bevel om het grondgebied te verlaten –asielzoeker” van 29 juni 2007 en van de beslissing van 28 november 2007, waarbij hem een nieuwe termijn wordt gegeven van 28 november 2007 tot 12 december 2007, om uiterlijk op laatstgenoemde datum het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de uitwisseling van de nota's.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOTTEN, die loco advocaat J. CALLEWAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 9 januari 2007 heeft de verzoekende partij een asielprocedure ingeleid.

Op 5 juni 2007 weigert de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen aan de verzoekende partij de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming toe te kennen. Tegen deze beslissing heeft de verzoekende partij op 20 juni 2007 beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 29 juni 2007 besliste de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken om een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker uit te reiken. Dit bevel werd op 6 juli 2007 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Bij arrest gekend onder het nummer 1802 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 18 september 2007 werd zowel de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire bescherming aan de verzoekende partij geweigerd.

Naar aanleiding van deze beslissing, werd op 13 november 2007 aan de burgemeester van Sint-Laureins de opdracht gegeven om aan verzoeker een bevel te geven om het grondgebied te verlaten. Er werd verzocht de bijlage 35 in te trekken en een laatste termijn van 15 dagen toe te staan om het grondgebied te verlaten, te vermelden op het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juni 2007. Hiertegen heeft de verzoekende partij beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. De verwerende partij voert de exceptie van onontvankelijkheid aan omdat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring gericht zijn tegen een uitvoeringsmodaliteit.

2.2. De bestreden beslissing is een loutere bevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juni 2007, ter kennis gebracht op 6 juli 2007, waartegen geen tijdig beroep aangetekend werd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat het bevel van 29 juni 2007 definitief geworden is. Daarenboven is het bevel van 29 juni 2007 enkel een uitvoeringsmaatregel van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2007, die inmiddels definitief is geworden, vermits het beroep ingediend tegen laatstgenoemde beslissing aanleiding heeft gegeven tot het arrest van 18 september 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 1802. Dit arrest is inmiddels in kracht van gewijsde getreden.

De bestreden beslissing van 28 november 2007 kan bijgevolg niet beschouwd worden als een administratieve beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt, omdat het beroep gericht is tegen een louter bevestigende beslissing van de definitief geworden beslissing van 29 juni 2007 (R.v.St nr. 103.551 van 14 februari 2002). In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, werd het oorspronkelijk bevel van 29 juni 2007 niet ingetrokken, maar enkel geschorst omdat de verzoekende partij beroep aangetekend had bij de Raad voor Vreemdelingen betwistingen overeenkomstig artikel 39, §1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Doordat zijn beroep verworpen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd het bevel van 29 juni 2007 weer van kracht. Op 28 november 2007 werd het bevel van 29 juni 2007 enkel bevestigd en de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd. Bijgevolg is het verzoek tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging onontvankelijk.

2.3. Indien de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring gericht zijn tegen het bevel van 29 juni 2007, ter kennis van de verzoekende partij gebracht op 6 juli 2007, dan is het beroep laattijdig. Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Op 6 juli 2007 werd de bestreden beslissing ter kennis van verzoeker gebracht. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 7 juli 2007 over dertig dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift tot schorsing werd evenwel slechts op 19 december 2007, aangetekend verzonden naar de Raad. Het verzoek tot nietigverklaring werd bijgevolg laattijdig ingediend. Bijgevolg is ook in dit geval het verzoek tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging onontvankelijk.

2.4. De exceptie van onontvankelijkheid van de verwerende partij is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BEELEN